

Afgjørelse, naar først Thinget har vedtaget, at Forslaget skal nyde Fremme. Med Hensyn til det Foredrag, hvormed den ærede Rigsdagsmand ledsagede Forslaget, skal jeg iøvrigt indskrænke mig til en eneste Bemærkning, den nemlig, at jeg for Følgernes Skyld paa det Bestemteste maa bede om, at private Uttringer ikke drages frem her i Thinget. Det var vistnok ganske uskyldige Uttringer, som af den ærede Forslagsstiller blev bragt paa Bane, og det er mig derfor, da jeg i og for sig Intet har at indvende mod disse, saa meget desto kjærligere, ved denne Leilighed at kunne gøre opmærksom paa hiin Regel, som upaatvivlelig noie bør overholdes.

S. N. Hansen: Idet jeg i Almindelighed erkender Rigtigheden af den ærede Formands Uttringer, skal jeg kun bemærke, at jeg havde forudsæet den Bredde: Dersom Du anseer Redactionen for fuldkommen, hvorfor foreslæer Du da en Forandring i den? Jeg kunde nu imidlertid ikke motivere mit Forslag anderledes, end ved at sige, at jeg vel ansaae hiin Redaction for at være klar og tydelig, men at jeg havde hørt en saadan Fortolkning som den nævnte af dem, jeg havde henvendt mig til, idet jeg ansaae dem for kyndigere i at fortolke end jeg.

Formanden: Ja, hvorledes Sagen har været fortolket, ligger jo klart for Thinget, som har seet en Mængde Afstemninger foregaae paa den omhandlede Maade.

Wilfens: Jeg skal tillade mig at anbefale det stillede Forslag til at nyde Fremme, idet jeg maa bekræfte, at den Afstemning, som finder Sted af Medlemmer, som ikke i selve Afstemningens Dieblik opholde sig paa deres Pladser, virkelig er forbunden med en heel Deel Usikkerhed. Men forøvrigt kan jeg ikke Andet end beklage mig over den Skildring, som den ærede Forslagsstiller har givet af Secretairernes Færd ved saadanne Leiligheder. Det gaar virkelig ikke saa ravgalt til, som den ærede Rigsdagsmand har gjort gjældende,

og jeg troer, at jeg med Bestemthed tør paa-
staae, at samtlige Secretairer ved Stemmernes
Optælling følge den samme Regel, som jeg i
saa Henseende stedse har fulgt, fordi den fore-
kommer mig at være den ene naturlige, den
nemlig blandt de staaende Medlemmer kun at
medregne dem, som give Secretairerne et tyde-
ligt Tegn til, at de ønske at blive medregnede
som Stemvende. Jeg nægter imidlertid ikke,
at de forskjellige Overgange mellem at give et
meget tydeligt Tegn og slet intet Tegn at
give ere temmelig usikre. Naar jeg imidler-
tid for mit Bedkommende ved Afstemninger,
som gaar for sig i en Fart, stundom har taget
mig et Diebliks Tid til at gaar nogle saa
Stridt hen, for at rette et Spørgsmaal i saa
Henseende til et enkelt Medlem, er dette kun
sæet, fordi jeg har været i Tvivl om, om jeg
jeg skulde opfatte visse af dette Medlem fore-
tagne Bevægelser som et Tegn eller ikke, men
har aldrig begivet mig hen til saadanne Med-
lemmer, som ikke gave noget saadant Tegn.
Iøvrigt er det ikke blot de Medlemmer, som
staae her oppe bag Bureauet, som kunne fore-
anledige saadanne Tvivl, men ogsaa de Med-
lemmer, som for Exempel staae mellem to Børde,
af hvilke det ene hører til den ene og det an-
det til den anden Secretairs Territorium.
Saadanne Medlemmer kunne mange Gange
ganske tydeligt give tilkjende, at de ønske at
medregnes ved Optællingen; men man veed
ikke altid rigtigt, paa hvad Side man skal
regne dem med, og det kan da unægtelig let
hænde sig, at saadanne Medlemmer enten slet
ikke blive talte med eller blive medregnede to
Gange. Jeg kan saaledes ikke Andet end være
aldeles enig med den ærede Forslagsstiller i,
at en saadan Bestemmelse, som af ham fore-
slaaet, hensigtsmæssigt kunde optages i Forret-
ningsordenen.

Da ingen Flere begjærede Ordet, færed man
til Afstemning over, om Forslaget skulde nyde
Fremme, hvilket med 48 mod 12 Stemmer
vedtoges.